

عنوان مقاله:

بررسی کارایی مدل EPM در برآورد میزان فرسایش و رسوبدهی (مطالعه موردی: بخشی از حوضه سفید رود)

محل انتشار:

سومین همایش ملی-دانشجویی مرتع، آبخیز و بیابان (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید زنجانی جم - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی زنجان

علی جعفری اردکانی - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

رضا بیات - عضو هیئت علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

تعیین مستقیم مقدار فرسایش و رسوب در کشور کاری مشکل و در عین حال پر هزینه و زمان بر است. تعداد ایستگاه های رسوب سنجی موجود در سطح کشور نیز محدود بوده و بسیاری از آنها دارای آمار کافی نمی باشند. از طرف دیگر آبخیز های بالا دست اکثرا این دستگاه ها بزرگ بوده و در مورد دقت و صحت نمونه برداری ها، معرف بودن نمونه ها برای مواقع سیلابی و روشهای برآورد بار معلق قابل اطمینان نمی باشند. پس بناچار بایستی از مدل های تجربی باید سود جست. مدل EPM یک مدل تجربی است که پس از تقریباً 40 سال تحقیق و اندازه گیری فرسایش و رسوب در کشور یوگسلاوی در سال 1988 توسط گاوریلوویچ ارائه شده است. در این مدل با استفاده از نقشه های زمین شناسی، خاک شناسی، کاربری و شیب، ضرایب فرسایش مشاهده ای، کاربری اراضی، مقاومت خاک_سنگ در سه حوضه آبخیز زنجانرود، سجاسرود، انگوران چای واقع در استان زنجان اعمال گردید نتایج حاصل از این بررسی نشان می دهد به راحتی می توان نقشه شدت فرسایش را بدست آورد و با اصلاح ضرایب مدل، آنرا برای مناطق مختلف کشور کاربردی نمود.

کلمات کلیدی:

مدل EPM زنجانرود، سجاسرود، انگوران چای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/220887>

